TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2009. gada 11. jūnijā *

Lieta C-542/07 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2007. gada 30. novembrī iesniedza

Imagination Technologies Ltd, Kingslenglija [*Kings Langley*], Hārtfordšīra [*Hertfordshire*] (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv M. Edinboro [*M. Edenborough*], *barrister*, ar P. Braunlova [*P. Brownlow*] un N. Dženkinsa [*N. Jenkins*], *solicitors*, mandātu,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otrs lietas dalībnieks —

Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv D. Botiss [*D. Botis*], pārstāvis,

atbildētājs pirmajā instancē.

* Tiesvedības valoda — angļu.

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Ilešičs [*M. Ilešič*], tiesneši A. Ticano [*A. Tizzano*] un Ž. Ž. Kāzels [*J.-J. Kasel*] (referents),

ģenerāladvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],
sekretāre M. Fereira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2009. gada 12. februāra tiesas sēdi,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Savā apelācijas sūdzībā *Imagination Technologies Ltd* (turpmāk tekstā — "*Imagination Technologies*") lūdz atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2007. gada 20. septembra spriedumu lietā T-461/04 *Imagination Technologies*/ITSB ("PURE DIGITAL") (turpmāk tekstā — "pārsūdzētais spriedums"), ar kuru Pirmās instances tiesa noraidīja tās prasību atcelt 2004. gada 16. septembra Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju otrās padomes lēmumu, ar kuru noraida vārdiska apzīmējuma "PURE DIGITAL" (turpmāk tekstā — "strīdīgais lēmums") reģistrāciju kā Kopienas preču zīmi sakarā ar to, ka attiecīgā preču zīme bija "aprakstoša un tai nebija nekādas atšķirtspējas" Padomes 1993. gada 20. decembra

Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta nozīmē un ka — ņemot vērā iesniegtos pierādījumus — šī panta 3. punkts nebija piemērojams.

Atbilstošās tiesību normas

2 Regula Nr. 40/94 tika atcelta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (kodificētā versija) (OV L 78, 1. lpp.), kas stājusies spēkā 2009. gada 13. aprīlī. Tomēr — ievērojot lietas faktu rašanās laiku — pamata lietu joprojām nosaka Regula Nr. 40/94.

3 Saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punktu reģistrāciju atsaka:

"[..]

b) preču zīmes, kam nav atšķirīgu īpašību [atšķirtspējas];

c) preču zīmes, kas sastāv tikai no apzīmējuma vai norādes, kas tirdzniecībā var kalpot, lai norādītu veidu, kvalitāti, daudzumu, paredzēto nolūku, vērtību, preču ražošanas vai pakalpojumu sniegšanas ģeogrāfisko izcelsmi vai laiku, un citas preču un pakalpojumu īpašības;

[..].”

4 Saskaņā ar tā paša 7. panta 3. punktu “šā panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktu nepiemēro, ja preču zīme tās izmantošanas rezultātā ir kļuvusi atšķirīga [ieguvusi atšķirtspēju] attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, par ko reģistrācija ir pieteikta”.

5 Regulas Nr. 40/94 9. panta 3. punktā paredzēts:

“3. Tiesības, ko piešķir Kopienas preču zīme, var izmantot attiecībā uz trešām personām kopš preču zīmes reģistrācijas publikācijas brīža. Tomēr var pieprasīt atbilstošu kompensāciju attiecībā uz jautājumiem, kas radušies pēc Kopienas preču zīmes pieteikuma publikācijas brīža, kas vairs nav iespējams pēc pašas preču zīmes reģistrācijas publikācijas. Tiesa, kam iesniegta prasība šādā jautājumā, nevar lemt par lietas būtību pirms reģistrācijas publikācijas.”

6 Minētās regulas 51. panta 1. un 2. punktā ar nosaukumu “Absolūts spēkā neesamības pamats” paredzēts:

“1. Kopienas preču zīmi paziņo [atzīst] par spēkā neesošu [..]:

[..]

b) ja pieteikuma iesniedzējs, iesniedzot pieteikumu par preču zīmi, ir rīkojies ļaunprātīgi.

2. Ja Kopienas preču zīme ir reģistrēta, pārkāpjot 7. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunkta prasības, to tomēr var nepaziņot [neatzīt] par spēkā neesošu, ja tās izmantošanas rezultātā tā ir ieguvusi atšķirīgumu saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, uz ko tā ir reģistrēta."

Lietas rašanās fakti

7 2001. gada 1. oktobrī *Imagination Technologies* iesniedza ITSB Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu atbilstoši Regulai Nr. 40/94.

8 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir vārdisks apzīmējums "PURE DIGITAL". Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 9. un 38. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam:

— 9. klase: "elektriskā un elektroniskā aparatūra izmantošanai ar multimediju izklaides sistēmām; instalācijas aparatūra skaņas, video un elektroniskās informā-

cijas uztverei, ierakstīšanai un atskaņošanai; elektroniskie video adapteri un interaktīvie video adapteri izmantošanai ar datoriem, video aparatūra, informātikas materiāli, programmatūra izmantošanai ar multimediju un grafiskajām aplikācijām; akustiskais aprīkojums, pastiprinātāji, dekoderi, DVD sistēmas un elektroniskais radio; kabatas mobilie datori un saziņas iekārtas; kartes, skaņas kartes, bloki; lentas, diski, kasetes un citi materiāli datu, skaņas un attēla ierakstam; kuģu izklaides sistēmas, konkrētajā gadījumā kuģu navigācijas iekārtas, kuģu radio vai video, kas darbojas visās kuģu pārraides sistēmās; visu iepriekšminēto izstrādājumu detaļas, instalācijas un elektroniskās sastāvdaļas";

— 38. klase: "elektroniskie telesakari, programmatūras, spēles un programmas datoriem un video iekārtām; elektronisko paziņojumu pakalpojumi, pieejas ar telesakariem nodrošināšana elektroniskajām datu bāzēm un internetam".

9 Ar 2003. gada 12. decembra ITSB lēmumu pārbaudītājs noraidīja reģistrācijas pieteikumu sakarā ar to, ka attiecīgā preču zīme bija aprakstoša un tai nebija nekādas atšķirtspējas Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta nozīmē. Ievērojot *Imagination Technologies* iesniegtos pierādījumus, pārbaudītājs turklāt noraidīja šī paša panta 3. punkta piemērošanu.

10 2004. gada 29. janvārī *Imagination Technologies* par minēto lēmumu ITSB iesniedza apelācijas sūdzību. Ar savu strīdīgo lēmumu ITSB Apelāciju otrā padome šo apelācijas sūdzību noraidīja, tādējādi apstiprinot pieteiktās preču zīmes reģistrācijas atteikumu.

Process Pirmās instances tiesā un pārsūdzētais spriedums

11 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 1. decembrī, *Imagination Technologies* cēla prasību atcelt strīdīgo lēmumu.

12 Savas prasības atbalstam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirzīja trīs pamatus par:

— pirmkārt, Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) punkta pārkāpumu, jo Apelāciju padome esot kļūdaini uzskatījusi, ka apzīmējumam neesot nekādas raksturīgas atšķirtspējas;

— otrkārt, Regulas Nr. 40/94 38. panta 2. punkta pārkāpumu, jo minētā padome neesot izvērtējusi iespēju prasīt šajā normā paredzēto atteikšanās deklarāciju, un

— treškārt, Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkta pārkāpumu, jo minētajai padomei vajadzēja atzīt, ka preču zīme bija ieguvusi atšķirtspēju izmantošanas, ko veica apelācijas sūdzības iesniedzēja, rezultātā.

13 Noraidījusi pirmos divus pamatus kā nepamatotus, Pirmās instances tiesa sprieda par argumentiem attiecībā uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punktu, it īpaši saistībā ar pierādījumu par izmantošanu neņemšanu vērā tāpēc, ka tie attiecās uz periodu pēc reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas.

14 Šajā ziņā — pārsūdzētā sprieduma 77. punktā atsaukusies uz savu pastāvīgo judikatūru (skat. Pirmās instances tiesas 2002. gada 12. decembra spriedumu lietā T-247/01 *eCopy*/ITSB ("ECOPY"), *Recueil*, II-5301. lpp., 36. punkts; 2004. gada 13. decembra spriedumu lietā T-8/03 *El Corte Inglés*/ITSB — *Pucci* ("EMILIO PUCCI"), Krājums, II-4297. lpp., 71. un 72. punkts, kā arī 2005. gada 15. decembra spriedumu lietā T-262/04 *BIC*/ITSB (Krama šķiltavu forma), Krājums, II-5959. lpp., 66. punkts) — Pirmās instances tiesa vispirms atgādināja, ka preču zīmes atšķirtspējas izmantošanas rezultātā iegūšanai ir jānotiek pirms šīs preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīža.

15 Kā norāda Pirmās instances tiesa, vienīgi šāda interpretācija ir saderīga ar absolūtu un relatīvu atteikumu pamatojumu sistēmas saskaņotību Kopienas preču zīmju reģistrācijas jomā, atbilstoši kurai reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdis nosaka preču zīmes prioritāti salīdzinot ar citu preču zīmi. Šāda interpretācija arī ļautu izvairīties no tā, ka preču zīmes pieteikuma iesniedzējs varētu netaisnīgi gūt labumu no reģistrācijas procedūras ilguma, lai pierādītu, ka tā preču zīme būtu ieguvusi atšķirtspēju izmantošanas rezultātā pēc sava pieteikuma iesniegšanas.

16 Pirmās instances tiesa turpinājumā pārsūdzētā sprieduma 78. punktā noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu saistībā ar Regulas Nr. 40/94 51. panta 2. punktu, precizējot, ka šī norma ir pamatojama sakarā ar preču zīmes īpašnieka tiesisko paļāvību un ieguldītajām investīcijām laika posmā kopš reģistrācijas, bet turpretim nepastāv nekādas tiesiskās paļāvības saistībā ar vienkāršu reģistrācijas pieteikumu. Tā rezultātā nav jāņem vērā nekāda preču zīmes iespējamā izmantošana pēc reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas.

17 Visbeidzot pārsūdzētā sprieduma 79. punktā Pirmās instances tiesa nosprieda, ka pierādījumi saistībā ar vēlāku periodu neļauj izdarīt secinājumus par preču zīmes

izmantošanu brīdī, kad tika iesniegts reģistrācijas pieteikums (pēc analoģijas skat. Tiesas 2004. gada 27. janvāra rīkojumu lietā C-259/02 *La Mer Technology*, *Recueil*, I-1159. lpp., 31. punkts, un 2004. gada 5. oktobra rīkojumu lietā C-192/03 P *Alcon*/ITSB, Krājums, I-8993. lpp., 41. punkts).

18 Tādējādi Pirmās instances tiesa trešo pamatu tāpat noraidīja kā nepamatotu.

19 Šādi Pirmās instances tiesa noraidīja visu prasību kopumā.

Tiesvedība Tiesā

20 Savā apelācijas sūdzībā apelācijas sūdzības iesniedzēja prasa, lai Tiesa:

— atceļ pārsūdzēto spriedumu;

— nospriež, ka tai jāsaņem tās tiesāšanās izdevumu atlīdzinājums par šo apelācijas sūdzības procesu un procesu Pirmās instances tiesā.

21 ITSB prasa, lai Tiesa:

— pilnībā noraida apelācijas sūdzību;

— piespriež apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

Lietas dalībnieku argumenti

22 Savas apelācijas sūdzības atbalstam *Imagination Technologies* izvirza vienu pamatu par Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkta pārkāpumu, ko pieļāvusi Pirmās instances tiesa tiktāl, ciktāl tā ir uzskatījusi, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atšķirtspējai ir jābūt iegūtai pirms reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīža.

23 *Imagination Technologies* uzskata, ka nepieciešamajai atšķirtspējai nav noteikti jāpastāv pirms reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīža, bet ka tā var arī tikt iegūta reģistrācijas procedūras laikā līdz brīdim, kad tiek pieņemts lēmums par minēto atšķirtspēju, proti, līdz brīdim, kad ITSB izvērtē jautājumu par to, vai absolūti atteikuma pamatojumi nepieļauj preču zīmes reģistrāciju.

24 Vispirms *Imagination Technologies* uzskata, ka absolūtu un relatīvu atteikumu pamatojumu "sistēmas saskaņotība", uz kuru pamatojās Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 77. punktā, jau pieļauj situāciju, kas ir salīdzināma ar to, pie kādas nonāk tās proponētā Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkta interpretācija.

25 Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka atbilstoši Regulas Nr. 40/94 51. panta 2. punktam gadījumā, ja pirmā preču zīme ir iesniegta, pārkāpjot šīs regulas 7. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunkta prasības, tās reģistrāciju vairs nevar apšaubīt, ja šī preču zīme starplaikā ir ieguvusi atšķirtspēju. Tādējādi šī pirmā reģistrācija radot šķēršļus vēlākam reģistrācijas pieteikumam, neraugoties uz faktu, ka pirmajai preču zīmei otrās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī nebija atšķirtspējas.

26 Regulas Nr. 40/94 51. panta 2. punkta kontekstā preču zīmes atšķirtspējas novērtēšanu tādējādi var veikt pēc reģistrācijas. Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka turpretim netiekot prasīts, lai uz to attiecināmā izmantošana notiek arī pēc šīs reģistrācijas. Tādējādi preču zīme varot iegūt savu atšķirtspēju reģistrācijas procesa laikā. Ja Regulas Nr. 40/94 51. panta 2. punkts pieļauj pierādījumus par atšķirtspējas iegūšanu preču zīmes izmantošanas rezultātā pēc reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas, šādai pašai argumentācijai būtu jābūt piemērojamai arī minētās regulas 7. panta 3. punktam.

27 Apelācijas sūdzības iesniedzēja turpinājumā norāda, ka tiesiskā paļāvība — uz kuru atsaucas Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 78. punktā, analizējot Regulas Nr. 40/94 51. panta 2. punktu, — būtu jāierobežo sakarā ar to, ka kļūdas rezultātā reģistrētas preču zīmes īpašnieks lieliski apzinās savas reģistrācijas nenoturību.

28 Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkta burtiskam tulkojumam, atbilstoši kuram vārdkopa "reģistrācija ir pieteikta" attiecoties tikai uz reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdi, neesot nekādas noderības tiktāl,

ciktāl ar to neņem vērā visus notikumus, kas varētu izcelties vēlāk, — tādus, kā preču un pakalpojumu saraksta grozīšana vai šī reģistrācijas pieteikuma atsaukšana.

29 Apelācijas sūdzības iesniedzēja tāpat vēlas balstīties uz Regulas Nr. 40/94 9. panta 3. punktu tiktāl, ciktāl tas esot lieliskā saskaņā ar tās nostāju jautājumā par brīdi, kas jāņem vērā preču zīmes atšķirtspējas novērtēšanā. Ja ierobežojošais datums būtu tas, kad ITSB pieņēma lēmumu saistībā ar atšķirtspēju, tad atbilstoši šī 9. panta 3. punktam noteikt "atbilstošu kompensāciju attiecībā uz jautājumiem, kas radušies pēc Kopienas preču zīmes pieteikuma publikācijas brīža", būtu iespējams tikai gadījumā, ja preču zīme būtu ar faktisku atšķirtspēju.

30 Visbeidzot apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda uz jurisprudences principu, ievērojot kuru ir jāņem vērā atbilstošie pierādījumi, kas atklājušies pēc attiecīgā tiesas procesa uzsākšanas. Tādējādi Tiesai vajadzēja ņemt vērā faktus, kas atklājušies starp pieteikuma par preču zīmes tiesību aizskārumu iesniegšanu un uz to attiecināmo lēmuma pieņemšanu (Tiesas 2006. gada 27. aprīļa spriedums lietā C-145/05 *Levi Strauss*, Krājums, I-3703. lpp., 37. punkts).

31 Tāpat Pirmās instances tiesai vajadzēja nospriest, ka bija jāņem vērā elementi, kas iestājušies pēc iebildumu iesniegšanas līdz brīdim, kad tiek pieņemts lēmums (Pirmās instances tiesas 2006. gada 13. septembra spriedums lietā T-191/04 *MIP Metro*/ITSB — *Tesco Stores* ("METRO"), Krājums, II-2855. lpp., 46. punkts).

32 ITSB turpretim uzskata, ka strīdīgajā lēmumā Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkts ir piemērots pareizi.

33 Pirmkārt, Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkta gramatiskā interpretācija un it īpaši vārdkopa "reģistrācija ir pieteikta" apstiprinot interpretāciju, atbilstoši kurai preču zīmei ir jāiegūst vajadzīgā atšķirtspējas pakāpe pirms reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīža.

34 Otrkārt, Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkta teleoloģiskā interpretācija attiecībā uz absolūtu un relatīvu atteikumu pamatojumu "sistēmas saskaņotību" aizliedzot to, ka tiekot akceptēti pierādījumi par preču zīmes atšķirtspējas iegūšanu pēc reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas; šāda hipotēze ietver risku, ka mākslīgi tiek paplašināts preču zīmju īpašnieku monopols un pieteikuma iesniedzēji tiek iedrošināti pēc iespējas ātrāk iesniegt to preču zīmju, kam nav atšķirtspējas, pieteikumus, tikai lai gūtu labumu no attiecīgo apzīmējumu prioritāra aizsardzības brīža.

35 Ja ar Regulu Nr. 40/94 izveidotā aizsardzības sistēma atbilstoši tās 7. panta 3. punktam pieļauj izņēmumu attiecībā uz principu, atbilstoši kuram vienīgi apzīmējumi, kas atbilst attiecīgā regulējuma prasībām, ir jāaizsargā kā Kopienas preču zīmes, tad tas tā ir sakarā ar apzīmējuma jau pastāvošu izmantošanu brīdī, kad sākās aizsardzības periods.

36 Attiecībā uz apgalvoto tiesiskās paļāvības nenoturību ITSB uzskata, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentam nav nekāda pamatojuma tiktāl, ciktāl tai vairāk nevar būt tiesiskās paļāvības, ka tās preču zīme tiks reģistrēta. ITSB norāda, ka, ja visi preču zīmju reģistrācijas pieteikumu iesniedzēji apzinātos savu pieteikumu nenoturību, tie būtu jākvalificē par ļaunprātīgiem un Regulas Nr. 40/94 51. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais izņēmums zaudētu savu jēgu. Vārdkopa "tiesiskā paļāvība" ir jāsaprot tādā nozīmē, ka, reģistrējot preču zīmi, attiecībā uz īpašnieku tiek radīta monopola spēkā esamības likumiska prezumpcija.

37 ITSB tāpat norāda, ka Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkts un 51. panta 2. punkts ir materiāli un juridiski tik atšķirīgi, ka tos nevar izvērtēt pēc analoģijas. Tas ir šādi vēl jo vairāk tāpēc, ka šīs normas — tā kā tās ir izņēmums no reģistrācijas atteikuma principa apzīmējumam, uz kuru attiecas absolūts pamatojums, — ir jāinterpretē ierobežoti. Pati Regulas Nr. 40/94 51. panta 2. punkta pastāvēšana jau vien turklāt liecinot, ka Kopienu likumdevējs ir vēlējies piešķirt nozīmību pēc reģistrācijas iegūtai atšķirtspējai tikai šādā gadījumā.

38 Attiecībā uz Regulas Nr. 40/94 9. panta 3. punktu, kas saistīts ar zaudējumu atlīdzību, ko varētu prasīt pēc preču zīmes pieteikuma publikācijas brīža, ITSB uzskata, ka šī norma nekādi neietekmē tiesības, kas piešķirtas [preču zīmes] īpašniekam ar prioritāru tās reģistrācijas datumu.

39 ITSB apgalvo, ka katrā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentācijas atbalstīšana riskētu apdraudēt procesuālas ekonomijas un tiesiskās drošības principus tiktāl, ciktāl pieteikumu iesniedzēji tādējādi tiktu mudināti sistemātiski pieprasīt pagarinājumu saviem pieteikumiem, kas padarītu ilgāku pārbaudes procedūru un palielinātu administratīvās izmaksas, kā arī radītu risku, ka trešās personas iesniegtu pieteikumus apzīmējumiem, kas ir identiski tiem apzīmējumiem, par kuriem reģistrācijas procedūra ir jau uzsākta.

40 Visbeidzot par apelācijas sūdzības iesniedzējas norādītajiem spriedumiem ITSB precizē, ka tās ir lietas, kas attiecas uz vajadzību nodrošināt agrāko tiesību spēkā esamību sakarā ar jaunatklātiem faktiem pēc preču zīmes reģistrācijas, kā rezultātā attiecībā uz šo lietu nekādus secinājumus nevar izdarīt.

Tiesas vērtējums

41 Pirms apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītā pamata tās apelācijas sūdzības ietvaros apspriešanas ir jāatgādina, ka atbilstoši Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punktam "šā panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktu nepiemēro, ja preču zīme tās izmantošanas rezultātā ir kļuvusi atšķirīga [ieguvusi atšķirtspēju] attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, par ko reģistrācija ir pieteikta".

42 No paša šīs normas formulējuma un it īpaši no darbības vārdu pagātnes formas izmantojuma vārdkopās "preču zīme ir kļuvusi [ieguvusi]" un "tās izmantošanas rezultātā" izriet, ka preču zīmei reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī ir jau jābūt ieguvušai atšķirtspēju agrākas izmantošanas rezultātā.

43 Jāuzsver, ka šo konstatāciju, kas skar franču valodas versiju, apstiprina dažādu citu lingvistisko versiju izvērtējums, it īpaši tāda kā angļu, vācu, itāļu un nīderlandiešu valodas versija.

44 Turklāt tiesību normu attīstība šajā jomā skaidri atspoguļo, ka Kopienu likumdevēja nodoms bija piešķirt aizsardzību Kopienas preču zīmju ietvaros tikai tām preču zīmēm, kuras atšķirtspēju agrākas izmantošanas rezultātā bija ieguvušas pirms reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas.

45 Faktiski Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkts pēc būtības ir identisks 3. panta 3. punktam Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmajā direktīvā 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV L 40, 1. lpp.), kas atcelta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīvu 2008/95/EK, ar ko

tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (kodificētā versija) (OV L 299, 25. lpp.) (turpmāk tekstā — "Direktīva 89/104"), kas stājusies spēkā 2008. gada 28. novembrī.

46 Direktīvas 89/104 3. panta 3. punkts ir šāds:

"Preču zīm[i] [..] nepasludina [..] par spēkā neesošu saskaņā ar 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktu, ja pirms reģistrācijas pieteikuma datuma un turpmākajā tās lietošanā preču zīme ir ieguvusi atšķirtspēju. Ikviena dalībvalsts bez tam var paredzēt, ka šo normu piemēro arī tad, ja atšķirtspēja iegūta pēc reģistrācijas pieteikuma datuma vai pēc reģistrācijas datuma."

47 Šajā ziņā Direktīvas 89/104 ceturtajā apsvērumā ir precizēts, ka tā neatņem dalībvalstīm tiesības turpināt aizsargāt lietojot [izmantošanas rezultātā] iegūtās preču zīmes, bet ņem tās vērā tikai attiecībā uz saistību starp tām un preču zīmēm, kas iegūtas reģistrācijas ceļā.

48 Tomēr tiktāl, ciktāl Kopienu tiesības kopš Regulas Nr. 40/94, kuras mērķis ir izveidot Kopienu preču zīmju sistēmu, spēkā stāšanās vairāk neparedz iespēju dalībvalstīm piemērot šīs regulas 7. panta 3. punktu preču zīmēm, kas ir ieguvušas atšķirtspēju pēc pieteikuma reģistrācijas vai pēc reģistrācijas, ir jāsecina, ka Kopienu likumdevējs paredzēja preču zīmju aizsardzību šī reglamenta 7. panta 3. punkta ietvaros ierobežot tikai ar tām preču zīmēm, kuras atšķirtspēju izmantošanas rezultātā bija jau ieguvušas pirms reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas.

49 Gramatiskā interpretācija gan Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punktam, gan Direktīvas 89/104 3. panta 3. punkta pirmajam teikumam tādējādi ļauj izdarīt secinājumu, ka atšķirtspēja preču zīmes izmantošanas rezultātā jau bija jāiegūst pirms reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīža.

50 Tiktāl, ciktāl apelācijas sūdzības iesniedzēja apšauba Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkta gramatisko interpretāciju, norādot, ka tā neļauj ņemt vērā notikumus, kas varētu norisināties pēc reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas, pietiek norādīt, ka tās argumentācija neatklāj, kādēļ preču saraksta grozīšanai vai reģistrācijas pieteikuma atsaukumam varētu būt kāda ietekme uz preču zīmes atšķirtspējas novērtēšanas brīdi. Šis arguments tādējādi ir jānoraida.

51 Turklāt, kā to pamatoti nosprieda Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 77. punktā, vienīgi šāda Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkta gramatiska interpretācija ir saderīga ar absolūtu un relatīvu atteikumu pamatojumu sistēmas saskaņotību Kopienas preču zīmju reģistrācijas jomā, atbilstoši kurai reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdis nosaka preču zīmes prioritāti salīdzinot ar citu preču zīmi.

52 Vēl jo vairāk, preču zīme, kam nav atšķirtspējas reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī, var būt pamats pieteikumam — iebildumu vai pieteikuma par spēkā neesamību ietvaros — par relatīvu atteikuma pamatojumu pret citu preču zīmi, kuras [reģistrācijas pieteikuma] iesniegšanas brīdis bijis vēlāks nekā pirmajai preču zīmei. Šāda hipotēze būtu vēl jo vairāk nepieņemama, ja otrajai preču zīmei tās iesniegšanas brīdī jau piemistu atšķirtspēja, kurpretim pirmā preču zīme tās izmantošanas rezultātā tādu vēl nebūtu ieguvusi.

53 Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzējas arguments, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 51. panta 2. punktu, ka šis pants jau pieļaujot pierādījumus par izmantošanu pēc reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas, nevar tikt pieņemts.

54 Faktiski, no vienas puses, Regulas Nr. 40/94 51. panta 2. punkts tiktāl, ciktāl ar to izveido izņēmumu, salīdzinot ar absolūtiem spēkā neesamības pamatiem, ko nosaka minētā 51. panta 1. punkts, ir jāinterpretē ierobežoti un nevar tādējādi būt pamats argumentācijai pēc analoģijas minētās regulas 7. panta 3. punkta interpretācijas ietvaros.

55 No otras puses, ir jāatgādina — kā to pamatoti minēja Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 78. punktā —, ka Regulas Nr. 40/94 51. panta 2. punkts savu pamatojumu rod preču zīmes īpašnieka tiesiskajā paļāvībā uz tās reģistrāciju un uz šīs tiesiskās paļāvības bāzes preču zīmes īpašnieks var veikt investīcijas laika periodā kopš reģistrācijas. Jākonstatē, ka uz šādu tiesisko paļāvību preču zīmes reģistrācijā nevar paļauties reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas laikā.

56 Šajā kontekstā apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvojums, ka būtu jāierobežo tiesiskā paļāvība, uz kuru varētu balstīties kļūdas rezultātā reģistrētas preču zīmes īpašnieks, apzinoties, ka preču zīmes reģistrācija ir nenoturīga, nav pārliecinošs. Pat ja pieņemtu, ka katrs kļūdas rezultātā reģistrētas preču zīmes īpašnieks būtu jāuzskata par ļaunprātīgu, Regulas Nr. 40/94 51. panta 1. punkta b) apakšpunkts, kas pieteikuma iesniedzēja ļaunprātīgas rīcības gadījumā paredz absolūtu spēkā neesamību, būtu bijis jāpiemēro visos kļūdas rezultātā reģistrētas preču zīmes gadījumos, kā rezultātā minētā panta 2. punkts zaudētu savu nozīmi.

57 Tā kā apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka preču zīmes atšķirtspējas novērtējums atteikuma pamatojuma izvērtējuma brīdī lieliski sader ar Regulas Nr. 40/94 9. panta 3. punkta formulējumu, ir pietiekoši norādīt, ka minētais pants — papildus tam, ka tas tāpat atbilst interpretācijai, atbilstoši kurai atšķirtspējai ir jābūt iegūtai pirms pieteikuma reģistrācijas, — attiecas uz kompensācijām, kuras var uzlikt attiecībā uz trešām personām par faktiem, kas atklājušies pēc preču zīmes publikācijas, bet pirms tās reģistrācijas. Apelācijas sūdzības iesniedzēja nav pierādījusi, kādā veidā jautājums par atsaukšanos uz Kopienas preču zīmju tiesībām attiecībā pret trešām personām varētu ietekmēt jautājumu par preču zīmes atšķirtspēju reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī.

58 Attiecībā uz spriedumiem, uz kuriem atsaucas apelācijas sūdzības iesniedzēja savas tēzes pamatošanai, ir jānorāda, ka, no vienas puses, iepriekšminētajā spriedumā lietā *Levi Strauss* Tiesa sprieda par preču zīmes īpašnieka rīcības sekām attiecībā uz preču zīmes likumīgi iegūtu aizsardzības apjomu, un, no otras puses, iepriekšminētajā spriedumā lietā *MIP Metro*/ITSB — *Tesco Stores* ("METRO") Pirmās instances tiesa nosprieda, ka ir jāņem vērā apstākļu izmaiņas, kas iestājušās starp iebildumu iesniegšanu un lēmumu par šiem iebildumiem.

59 Jākonstatē, ka šie spriedumi nav atbilstoši, lai atrisinātu šajā lietā izvirzīto tiesību jautājumu par reģistrācijas pieteikumu preču zīmei, kurai iesniegšanas brīdī nav atšķirtspējas.

60 Ievērojot iepriekš minēto, ir jāsecina, ka Pirmās instances tiesa pamatoti nosprieda, ka attiecīgajai preču zīmei vajadzēja iegūt atšķirtspēju pirms reģistrācijas pieteikuma brīža sakarā ar tās veiktu izmantošanu.

61 Tādēļ vienīgais pamats par Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkta pārkāpumu nav pamatots, kā rezultātā šī apelācijas sūdzība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

62 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā ITSB ir prasījis piespriest *Imagination Technologies* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā *Imagination Technologies* spriedums ir nelabvēlīgs, jāpiespriež apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) *Imagination Technologies Ltd* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]